

solista m. i. f. El qui practica el
solfeig

soli m. Cadira reial, tron

sòlid -a adj. Capaç d'oporar
una gran resistència a les forces
que tendeixin a deformar-lo, a
alterar-lo, comincent, fort. Uns
fonaments sòlids. Un color sòlid,
que no perd gens. | fig. Una
argumentació sòlida. Deixar
sobre una matèria conseqüentment
molt sòlids || Dit dels coscos